

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. lapkričio 26 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Konkurencija — SESV 101 straipsnio 1 dalis —
Analogiškų nacionalinės teisės aktų taikymas — Teisingumo Teismo jurisdikcija — Sąvoka
„susitarimas, kurio tikslas yra konkurencijos ribojimas“ — Komercinių patalpų nuomos sutartys —
Prekybos centrai — Pagrindinio nuomininko teisė drausti nuomotojui nuomoti komercines patalpas
tretiesiems asmenims“

Byloje C-345/14

dėl *Augstākā Tiesa* (Aukščiausiasis Teismas, Latvija) 2014 m. liepos 11 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. liepos 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

SIA „Maxima Latvija“

prieš

Konkurencės padome,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis trečiosios kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal ir K. Jürimäe (pranešėja)

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. birželio 25 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- SIA „Maxima Latvija“, atstovaujamos *advokāti* M. Gailis, L. Mervina ir A. Šteinmanis,
- Latvijos vyriausybės, atstovaujamos I. Kalniņš ir J. Treijs-Gigulis,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Eberhard,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos N. Khan, F. Ronkes Agerbeek ir I. Rubene,

* Proceso kalba: latvių.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 101 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant SIA „Maxima Latvija“ (toliau – *Maxima Latvija*) ir *Konkurencės padome* (Konkurencijos tarybos) ginčą dėl šios tarnybos baudos, skirtos *Maxima Latvija*, už didelio skaičiaus komercinių patalpų nuomos sutarčių, kuriose nustatyta konkurencijai prieštaraujanti sąlyga, su prekybos centrais sudarymą.

Teisinis pagrindas

- 3 Pagal Konkurencijos įstatymo (*Konkurencės likums*) 11 straipsnio 1 dalį:

„Draudžiami ir negalioja nuo jų sudarymo momento visi ūkio subjektų susitarimai, kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas Latvijos teritorijoje, įskaitant susitarimus dėl:

<...>

- 7) veiksmų (arba neveikimo), kuriais kitas ūkio subjektas verčiamas pasitraukti iš atitinkamos rinkos arba kitam potencialiam ūkio subjektui trukdoma patekti į atitinkamą rinką.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 4 *Maxima Latvija*, Latvijos mažmeninės maisto prekybos sektoriuje dominuojančią padėtį užimantis ūkio subjektas, eksploatuoja didžiuosius prekybos centrus. Ši bendrovė su Latvijoje esančiais prekybos centrais sudarė daugybę komercinių patalpų nuomos sutarčių, susijusių su komercinių patalpų ploto šiuose centruose nuoma.
- 5 Išnagrinėjusi 119 tokių sutarčių Konkurencijos taryba konstatavo, kad 12-oje iš jų buvo įtvirtinta sąlyga, kuria *Maxima Latvija*, kaip pagrindinei nuomininkei, suteikiama teisė leisti nuomotojui prekybos centruose esančias komercines patalpas, kurios nebuvo išnuomos *Maxima Latvija*, išnuomoti tretiesiems asmenims. Iš sprendimo, kuriuo teikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, matyti, kad pagrindinis nuomininkas yra didysis kasdienio vartojimo prekes siūlantis prekybos centras, kuris prekybos centre paprastai užima didžiąją arba pagrindinę tokio prekybos centro ploto dalį.
- 6 Kadangi komercinių patalpų nuomos sutartys, kuriose įtvirtinta pagrindinėje byloje nagrinėjama sąlyga, sudaro vertikaliuosius susitarimus, kurių tikslas yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, Konkurencijos taryba priėmė sprendimą, kuriame ji padarė išvadą, jog šie susitarimai pažeidė Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 7 punktą, nesant reikalo įrodyti, kad jie konkretiems ūkio subjektams praktiškai apsunkino galimybę patekti į rinką. Todėl Konkurencijos taryba skyrė *Maxima Latvija* 25 000 Latvijos latų (LVL) baudą (maždaug 35 770 eurų).

- 7 *Maxima Latvija* pateikė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo *Administrativā apgabaltiesa* (Administracinis apygardos teismas), kuris jį atmetė 2013 m. birželio 28 d. sprendimu. Šis teismas nusprendė, kad atsižvelgiant į *Maxima Latvija* turimą galią mažmeninės prekybos rinkoje, pagrindinėje byloje nagrinėjama susitarimais buvo siekiama sudaryti kliūtis konkurencijai, todėl nebuvo būtina įrodyti jų galimo poveikio konkurencijai.
- 8 *Maxima Latvija* pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Ji iš esmės teigia, kad *Administrativā apgabaltiesa* (Administracinis apygardos teismas) padarė teisės klaidą patvirtindamas Konkurencijos tarybos analizę, pagal kurią pagrindinėje byloje nagrinėjamomis sutartimis siekiama apriboti konkurenciją.
- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, pirma, kad šalys pagrindinėje byloje neginčia, jog minėtos sutartys negali daryti poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai. Vis dėlto jis mano, kad Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies tekstas iš esmės atitinka SESV 101 straipsnio 1 dalies tekstą, todėl šis įstatymas turi būti taikomas taip, kad atitiktų Sąjungos teisės reikalavimus. Tas teismas pažymi, be kita ko, kad yra akivaizdus interesas, jog Sąjungos teisėje įtvirtintos nuostatos ar sąvokos būtų aiškinamos vienodai. Minėtas teismas konstatuoja, antra, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su SESV 101 straipsnio 1 dalimi, negalima aiškiai nustatyti, ar susitarimai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, gali būti laikomi susitarimais, kurių tikslas yra konkurencijos ribojimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 10 Šiomis aplinkybėmis *Augstākā Tiesa* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar šioje byloje nagrinėjamas komercinių patalpų nuomotojo ir mažmenininko (pagrindinis nuomininkas) sudarytas susitarimas, kuriuo ribojama patalpų nuomotojo teisė savarankiškai, be išankstinio pagrindinio nuomininko sutikimo, išnuomoti kitas komercines patalpas potencialiems pagrindinio nuomininko konkurentams, turi būti laikomas įmonių susitarimu, kurio tikslas yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį?
2. Ar būtina įvertinti rinkos struktūrą, siekiant nustatyti, ar toks susitarimas suderinamas su SESV 101 straipsnio 1 dalimi ir koks prireikus turi būti šio vertinimo tikslas?
3. Ar šioje byloje nagrinėjamo susitarimo šalių galia rinkoje ir jos galimas padidėjimas yra kriterijus, į kurį būtina atsižvelgti vertinant šio susitarimo suderinamumą su SESV 101 straipsnio 1 dalimi?
4. Ar, siekiant nustatyti susitarimo esmę ir draudžiamo susitarimo sudėtinius elementus, būtina įvertinti jo galimą poveikį rinkai? Ar šio galimo poveikio pakanka, kad būtų galima konstatuoti, jog susitarimas atitinka draudžiamo susitarimo sąvoką, ir nebūtina nagrinėti, ar neigiamas poveikis iš tiesų atsirado?“

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

- 11 Reikia patikrinti, ar Teisingumo Teismas turi jurisdikciją atsakyti į pateiktus klausimus. Iš tiesų, kaip savo sprendime, kuriuo teikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, pažymi *Augstākā Tiesa* (Aukščiausiasis Teismas), pagrindinėje byloje nagrinėjami susitarimai yra visiškai susiję su vidaus klausimais ir neturi poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai. Todėl SESV 101 straipsnis pagrindinėje byloje neturi būti taikomas.

- 12 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas ne kartą yra pripažinęs, kad turi jurisdikciją priimti sprendimą pagal prašymus priimti prejudicinį sprendimą, kurie pateikti dėl Sąjungos teisės nuostatų, esant tokioms situacijoms, kai faktinėms aplinkybėms pagrindinėje byloje Sąjungos teisė tiesiogiai netaikoma, tačiau buvo leista taikyti tas nuostatas nacionalinės teisės aktais, kurie, kiek tai susiję su sprendimais dėl visiškai su vidaus klausimais susijusių situacijų, visiškai atitinka Sąjungos teisėje įtvirtintą požiūrį. Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismo praktiką tokiais atvejais Europos Sąjunga tikrai suinteresuota, kad, siekiant išvengti aiškinimo skirtumų ateityje, iš Sąjungos teisės perimtos nuostatos ar sąvokos būtų aiškinamos vienodai, neatsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis jos turi būti taikomos (žr., be kita ko, Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.*, C-32/11, EU:C:2013:160, 20 punktą ir Sprendimo *FNV Kunsten Informatie en Media*, C-413/13, EU:C:2014:2411, 18 punktą).
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo manymu, taip yra Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies atveju, nes šioje nuostatoje iš esmės pakartojamas SESV 101 straipsnio 1 dalies turinys.
- 14 Todėl reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teismas turi jurisdikciją atsakyti į pateiktus klausimus.

Dėl pirmojo klausimo

- 15 Savo pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar SESV 101 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad vien aplinkybė, jog komercinių patalpų nuomos sutartyje dėl prekybos centro didelio ploto nuomos nustatyta sąlyga, kuria nuomininkui suteikiama teisė prieštarauti, kad patalpų nuomotojas šiame centre nuomotų komercines patalpas kitiems nuomininkams, reiškia, kad šios sutarties tikslas yra konkurencijos ribojimas, kaip tai suprantama pagal šią teisės nuostatą.
- 16 Reikia priminti, kad SESV 101 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas taikomas susitarimui, kurio „tikslas ar poveikis“ yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas vidaus rinkoje. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pradėtą Sprendimu *LTM* (56/65, EU:C:1966:38), alternatyvus šios sąlygos pobūdis, apibūdintas jungtuku „ar“, reiškia, jog pirmiausia reikia įvertinti patį susitarimo tikslą, atsižvelgiant į ekonomines aplinkybes, kuriomis jis turi būti taikomas (žr., be kita ko, Sprendimo *Pierre Fabre Dermo-Cosmétique*, C-439/09, EU:C:2011:649, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.*, C-32/11, EU:C:2013:160, 33 punktą).
- 17 Taigi, jei įrodytas susitarimo antikonkurencinis tikslas, nereikia aiškintis, kokį poveikį jis daro konkurencijai. Vis dėlto, jei susitarimo turinio analizė neleidžia nustatyti pakankamo kenkimo konkurencijai lygio, reikia nagrinėti jo poveikį ir, kad jam būtų pritaikytas draudimas, reikalauti įrodyti, jog konkurencija iš tikrųjų buvo smarkiai trukdoma, ribojama arba iškraipoma (žr., be kita ko, Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.*, C-32/11, EU:C:2013:160, 34 punktą; šiuo klausimu žr. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 52 punktą ir Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 116 punktą).
- 18 Dėl konkurencijos ribojimo „dėl tikslo“ sąvokos Teisingumo Teismas nusprendė, kad ją reikia aiškinti siaurai ir ji gali būti taikoma tik tam tikroms konkurencijai pakankamai žalingoms įmonių veiksmų derinimo rūšims, kad būtų galima teigti, jog jų poveikio tyrimas nereikalingas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 58 punktą). Ši teismo praktika susijusi su aplinkybe, kad tam tikros veiksmų derinimo tarp įmonių formos gali būti savaime laikomos žalingomis tinkamam įprastos konkurencijos veikimui (Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 50 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 19 Šiuo klausimu pripažįstama, kad tam tikri slapti veiksmai, kaip antai lemiantys horizontalųjį kainų nustatymą karteliuose, gali būti laikomi dėl savo pobūdžio galinčiais daryti neigiamą įtaką visų pirma kainai, prekių ir paslaugų kiekiui ar kokybei, todėl gali būti pripažįstama, jog SESV 101 straipsnio

1 dalies taikymo tikslais neverta įrodinėti, kad tais veiksmais daromas konkretus poveikis rinkai (šiuo klausimu, be kita ko žr. Sprendimo *Clair*, 123/83, EU:C:1985:33, 22 punktą). Patirtis rodo, kad tokie veiksmai lemia gamybos mažėjimą ir kainų didėjimą, o tai baigiasi blogu išteklių paskirstymu, dėl kurio visų pirma nukenčia vartotojai (Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 51 punktas).

- 20 Taigi, pagal ką tik primintą teismo praktiką esminis teisinis kriterijus nustatant, ar susitarimas apima konkurencijos ribojimą „dėl tikslo“, yra išvada, jog toks susitarimas savaime daro didelę žalą konkurencijai, todėl galima daryti išvadą, kad nereikia tirti jo daromo poveikio (šiuo klausimu žr. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 57 punktą).
- 21 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad *Maxima Latvija* nekonkuruoja su prekybos centrais, su kuriais ji sudarė pagrindinėje byloje nagrinėjamas sutartis. Nors Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tokio pobūdžio aplinkybė visiškai nepaneigia galimybių, kad susitarimu nustatomas konkurencijos ribojimas „dėl tikslo“ (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.*, C-32/11, EU:C:2013:160, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), vis dėlto reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami susitarimai nėra susitarimai, dėl kurių pripažinta, jog jie gali būti savaime laikomi kenkiančiais tinkamam konkurencijos veikimui.
- 22 Nors pagrindinėje byloje nagrinėjama sąlyga potencialiai siekiama apriboti bendrovės *Maxima Latvija* konkurentams galimybę patekti į tam tikrus prekybos centrus, kuriuose ši bendrovė naudoja didelį plotą, tokia aplinkybė, jeigu ji būtų nustatyta, akivaizdžiai nereikšia, kad sutartys, kuriose nustatyta ši sąlyga, vien dėl savo pobūdžio trukdo, riboja arba iškraipo konkurenciją atitinkamoje rinkoje, t. y. mažmeninės maisto prekybos vietos rinkoje.
- 23 Iš tiesų, atsižvelgiant į ekonomines aplinkybes, kuriomis turi būti taikomi tokie susitarimai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, šių susitarimų turinio analizė, atsižvelgiant į informaciją, kurią nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, neleidžia labai aiškiai atskleisti pakankamo kenkimo konkurencijai lygio, kad minėti susitarimai galėtų būti laikomi sudarančiais konkurencijos ribojimą „dėl tikslo“, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį.
- 24 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: SESV 101 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad vien aplinkybė, jog komercinių patalpų nuomos sutartyje dėl prekybos centro didelio ploto nuomos nustatyta sąlyga, kuria nuomininkui suteikiama teisė prieštarauti, kad patalpų nuomotojas šiame centre nuomotų komercines patalpas kitiems nuomininkams, nereikšia, kad šios sutarties tikslas yra konkurencijos ribojimas, kaip tai suprantama pagal šią teisės nuostatą.

Dėl antrojo – ketvirtąjo klausimų

- 25 Savo antruoju – ketvirtuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, kokiomis sąlygomis komercinių patalpų nuomos sutartys, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, gali būti laikomos sudarančiomis susitarimą, kurio poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį.
- 26 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad, vertinant susitarimo poveikį konkurencijai, reikia atsižvelgti į ekonomines ir teises aplinkybes, kuriomis jis veikia, ir kurioms esant jis kartu su kitais susitarimais gali daryti bendrą poveikį konkurencijai (Sprendimo *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, 14 punktas ir jame nurodyta teismo praktika ir Nutarties *Unilever Bestfoods / Komisija*, C-552/03 P, EU:C:2006:607, 84 punktas).

- 27 Šiuo atveju vertinant pagrindinėje byloje nagrinėjamų sutarčių poveikį konkurencijai pirmiausia reikia atsižvelgti į visas aplinkybes, kurios apibūdina patekimo į atitinkamą rinką sąlygas, siekiant įvertinti, ar aptarnavimo zonose, kuriose yra prekybos centrai, kuriems taikomos šios sutartys, konkurentai turi realias ir konkrečias galimybes jose įsikurti, pirmiausia šiose zonose įsteigtų kitų prekybos centrų komercinėse patalpose arba kitose, ne prekybos centruose esančiose komercinėse patalpose. Šiuo tikslu pirmiausia reikia atsižvelgti į tai, ar atitinkamose aptarnavimo zonose yra komercinis žemės sklypas, ir ar jis prieinamas, o taip pat į tai, ar egzistuoja ekonominių, administracinių arba teisinio reguliavimo sukeltų kliūčių naujiems konkurentams patekti į šias zonas (pagal analogiją žr. Sprendimo *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, 20 ir 21 punktus).
- 28 Antra, reikia įvertinti aplinkybes, kuriomis vyksta konkurencija atitinkamoje rinkoje. Šiuo klausimu svarbu išsiaiškinti ne tik šioje rinkoje veikiančių ūkio subjektų skaičių ir dydį, bet ir minėtos rinkos koncentracijos laipsnį, vartotojų lojalumą esamiems prekiautojams ir vartojimo įpročius (pagal analogiją žr. Sprendimo *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, 22 punktą).
- 29 Tik tuomet, kai padarius išsamią ekonominių ir teisinių aplinkybių, kuriomis buvo sudarytos pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutartys ir atitinkamos rinkos specifiškumo analizę, konstatuojama, jog patekimą į rinką apsunkina rinkoje nustatytų panašių sutarčių visuma, reikia išnagrinėti, kaip jos prisideda prie galimo tokios rinkos uždarymo, nes draudžiami tik tie susitarimai, kurie reikšmingai prisideda prie tokio uždarymo (pagal analogiją žr. Sprendimo *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, 23 ir 24 punktus). Kiekvienos pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutarties poveikio tokiam kumuliacinio pobūdžio uždarymui stiprumas priklauso nuo susitariančiųjų šalių užimamos padėties nagrinėjamoje rinkoje ir sutarčių trukmės (pagal analogiją žr. Sprendimo *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, 25 punktą).
- 30 Be to, reikia patikslinti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką SESV 101 straipsnio 1 dalis tokio vertinimo neapriboja vien tik pasireiškusiu poveikiu, nes vertinant reikia atsižvelgti ir į nagrinėjamo susitarimo ar veiksmų galimą poveikį konkurencijai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Asnef-Equifax ir Administración del Estado*, C-238/05, EU:C:2006:734, 50 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 31 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į antrąjį – ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti taip: susitarimu, kurio „poveikis“ yra konkurencijos trukdymas, ribojimas ar iškraipymas, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, gali būti laikomos komercinių patalpų nuomos sutartys, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai padarius išsamią ekonominių ir teisinių aplinkybių, kuriomis jos buvo sudarytos, ir atitinkamos rinkos specifiškumo analizę, paaiškėja, kad jos labai prisideda prie galimo šios rinkos uždarymo. Kiekvienos sutarties poveikio tokiam uždarymui stiprumas visų pirma priklauso nuo susitariančiųjų šalių užimamos padėties šioje rinkoje ir tokios sutarties trukmės.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 32 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- SESV 101 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad vien aplinkybė, jog komercinių patalpų nuomos sutartyje dėl prekybos centro didelio ploto nuomos nustatyta sąlyga, kuria nuomininkui suteikiama teisė prieštarauti, kad patalpų nuomotojas šiame centre nuomotų komercines patalpas kitiems nuomininkams, nereiškia, kad šios sutarties tikslas yra konkurencijos ribojimas, kaip tai suprantama pagal šią teisės nuostatą.**

2. Susitarimu, kurio „poveikis“ yra konkurencijos trukdymas, ribojimas ar iškraipymas, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, gali būti laikomos komercinių patalpų nuomos sutartys, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai padarius išsamią ekonominių ir teisinių aplinkybių, kuriomis jos buvo sudarytos, ir atitinkamos rinkos specifiškumo analizę, paaiškėja, kad jos labai prisideda prie galimo šios rinkos uždarymo. Kiekvienos sutarties poveikio tokiam uždarymui stiprumas visų pirma priklauso nuo susitariančiųjų šalių užimamos padėties šioje rinkoje ir tokios sutarties trukmės.

Parašai.